

ΚΕ 12
V 432

Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΙΕΖΕΚΙΗΛ (ΑΙΣΜΑΤΟΛΟΓΙΑ)

ΥΠΟ

ΔΡ. ΙΕΖΕΚΙΗΛ ΒΕΛΑΝΙΔΙΩΤΟΥ

Ἀρχιμανδρίτου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βελανιδιάς, Ἐφημερεύοντος
παρὰ τῇ Τεργεσταίᾳ Ἑλληνικῇ κοινότητι.

„Καὶ ἀναστήσω ἐπ' αὐτοὺς
ποιμένα, τὸν δοῦλον μου Δαυ-
ίδ, καὶ ἔσται αὐτῶν ποιμὴν.“
Ἰεζεκιήλ ΑΔ. 22.

1030

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΕΝ ΤΕΡΓΕΣΤΗι
Τύποις τοῦ Αὐστριακοῦ Λόγδ
1912

ΚΕ' 12
✓ 432

Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΙΕΖΕΚΙΗΛ (ΑΙΣΜΑΤΟΛΟΓΙΑ)

ΥΠΟ

ΔΡ. ΙΕΖΕΚΙΗΛ ΒΕΛΑΝΙΔΙΩΤΟΥ

Ἀρχιμανδρίτου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βελανιδιάς, Ἐφημερεύοντος
παρὰ τῇ Τεργεσταίᾳ Ἑλληνικῇ κοινότητι.

COMUNITÀ GRECO - ORIENTALE
TRIESTE - BIBLIOTECA
N. 4087

„Καὶ ἀναστήσω ἐπ' αὐτοὺς
ποιμένα, τὸν δούλον μου Δαυ-
ίδ, καὶ ἔσται αὐτῶν ποιμήν.“
Ἰεζεκιήλ ΑΔ. 22.

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΕΝ ΤΕΡΓΕΣΤῃ
Τύποις τοῦ Ἀστριακοῦ Λόυδ
1912

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ΜΕΛΕΤΙΩΙ

Ἐπισκόπῳ Μεσσηνίας

Ἐμοὶ δὲ πνευματικῷ Πατρὶ καὶ προσκυνητῷ
Δεσπότη.

Ὁ πονήσας

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἐν πάσαις ταῖς ἐκδόσεσι τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Μηναιῶν, οὐδαμοῦ ἀναγράφεται ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου προφήτου Ἰεζεκιήλ, ἐκ τῶν τεσσάρων τυγχάνοντος μειζόνων προφητῶν, ἀλλ' ἀπλῶς ἡ σεπτὴ αὐτοῦ μνήμη ἀναφέρεται τῇ 23ῃ Ἰουλίου διὰ τοῦ γνωστοῦ τύπου ἐν τῷ Συναξαρίῳ «Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.» Ἐκ τούτου ἐγνων ὅπως συνθέσω τακτικὴν τοιαύτην ἀκολουθίαν χάριν τῶν βουλομένων ὅπως πανηγυρικώτερον τὴν μνήμην τοῦ μάρτυρος προφήτου ἐορτάζωσι.

Εἶναι ἀληθές ὅτι ὁ κοϊδισμός καὶ σεβάσμιος ἐν Ἱερομονάχοις καὶ Ἱεροδιδασκάλοις Βαρθολομαῖος ὁ Κουτλουμουσιανός, ἐν τῇ κατ' ἐπιστάσιαν αὐτοῦ ἐκδόσει τῶν Μηναιῶν, καθ' ἣν Πατριαρχικῇ καὶ συνοδικῇ διαγνώμῃ μακρὰν ἐποιήσατο ἀντιβολὴν καὶ πρὸς ἄλλα καὶ ἰδίᾳ πρὸς τὰ ἐν τῇ κατ' Ἀθῶν Ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Κουτλουμουσίου χειρόγραφα, ἐνθα εἶχε καὶ τὴν μετὰ νοίαν αὐτοῦ ὁ γεραρὸς τοῦ Γένους διδάσκαλος, ὅτε καὶ πολλὰ διόρθωσεν ἀβλεπτήματα τῶν προηγουμένων ἐκδόσεων, ἀναγράφει ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἰωάννου καὶ Συμεῶν κατὰ τὴν ΚΑ' Ἰουλίου καὶ ἐν ὑποσημειώσει τάδε· «Τὸ χειρόγραφον

ἔχει σήμερον καὶ ἑτέραν ἀκολουθίαν τοῦ προφήτου Ἰεζεκιήλ, τοῦ κατὰ τὴν ΚΓ' τοῦ παρόντος μηνὸς ἀναφερομένου μόνον ἐν τῷ Συναξαριστῇ» (πρβλ. Μηναῖον Ἰουλίου ΚΑ' σελ. 109 Βενετία 1852), ἀλλὰ τὸ χειρόγραφον τοῦτο οὐδόλως εἶδον διὰ τὸ δύσκολον τῆς ἐκζητήσεως καὶ ἀντιγραφῆς ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κουτλουμουσίου ἔνθα κατάκειται.

Ἐξ ἄλλου τὸ ἐκ κώδικός τινος Κυπριακοῦ δημοσιευθὲν πρὸ ἐτῶν ἑορτολόγιον ἐν τῇ Νέᾳ Σιῶν Ἱεροσολύμων ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Νικαίας (Ἀγχιάλου) κ. Βασιλείου, τὴν μνήμην τοῦ προφήτου Ἰεζεκιήλ ἀναφέρει οὐχὶ τῇ 23ῃ Ἰουλίου ἀλλὰ τῇ 3ῃ Ἀπριλίου.

Φέρω ἤδη εἰς φῶς τὴν ἀκολουθίαν ταύτην ἐπιφυλασσόμενος, σὺν Θεῷ, ἵνα δημοσιεύσω προσεχῶς ἐν ἰδιαιτέρῳ τεύχει μελέτην ἰδίαν περὶ τῆς ἀποστολῆς καὶ τῆς δράσεως τοῦ προφήτου Ἰεζεκιήλ, «εἶη δ' ἐμοὶ τῆς τούτου ἐπικουρίας τυχεῖν.»

Ἐν Τεργέστη κατ' Ὀκτώβριον 1911.

ἀρχιμ. Ἰεζεκιήλ Βελανιδιώτης.

ΙΟΥΛΙΟΥ ΚΓ΄

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἰεζεκιήλ.

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν ψαλμὸν, Στιχολογοῦμεν τὴν α΄ στάσιν τοῦ Μακάριος ἀνὴρ.

Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν στίχους ΣΤ΄ καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια διπλασιάζοντες.

ἤχος πλ. Δ΄.

Κύριε εἰ καὶ αἰχμαλωσίαν ἐθρήνει, Ἰεζεκιήλ ὁ ἐνθεός, ἀλλὰ τὴν ἐκ σοῦ παραμυθίαν, ὡς Προφήτης προέλεγε, καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν δέκα φυλῶν προανήγγειλε, προκαταγγέλλων τὸν Χριστὸν, σῶσον ἡμᾶς ὡς φιάνθρωπος.

Δις Ὅμοιον

Κύριε, σὺ προγνωστικὸν τῷ Ἰεζεκιήλ χάρισμα, ἐδωρήσω ὡς Θεός, ἵνα τὴν σύστασιν τῆς μελλούσης Ἐκκλησίας, καὶ τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ τεμένου σου, προαναγγείλῃ τοῖς αἰχμαλώτοις, οὓς ταῖς πρεσβείαις σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δις Ὅμοιον

Κύριε, ἐλπίδας σωστικὰς, καὶ τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὁ προφήτης σου, τῷ Ἰσραὴλ εὐηγγελίζετο, αἰχμαλωσίας τὰ δεινὰ κατεπράυνε, καὶ Ποιμένα ἀληθῆ τὸν Χριστὸν προεκήρυττε, σῶσον ἡμᾶς ὡς φιάνθρωπος.

Δόξα Πλ. β΄.

Δεῦτε τῶν πιστῶν ὁ ὄμιλος ἀύλισθέντες ἐνθέως, ἐν τῷ πανσέπτῳ Ναῶ τοῦ θεοπνεύστου Προφήτου, καταλαμπρύνωμεν τοῦ Ἰεζεκιήλ τὴν αἰδίου μνήμην, καὶ ἐν ἀγαλλιάσει ἀνακράξωμεν, χαίροις ὑποφῆτα

ἐνδοξε, δοχεῖον φωτοειδές τοῦ Πνεύματος, χαίροις παρηγορίας Ἄγγελε, καὶ τοῦ ἁμαρτωλοῦ Ἰσραὴλ ἐλεγκτὰ ἀδέκαστε, ἰκέτευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίση σε Θεοτόκε Παρθένε; τίς μὴ ἀναμνήση σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἄγνης προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθεὶς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς Ἰλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΑΔ, 1—11.

Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μέ, λέγων. Γιὰ ἀνθρώπου προφήτευσον ἐπὶ τοὺς ποιμένας τοῦ Ἰσραὴλ, προφήτευσον καὶ εἶπέ τοῖς ποιμέσι. Τάδε λέγει Κύριος Ὁ ποιμένες Ἰσραὴλ, μὴ βόσκουσιν ποιμένες ἑαυτούς; οὐ τὰ πρόβια βόσκουσιν οἱ ποιμένες; ἰδοὺ τὸ γάλα κατέσθετε καὶ τὰ ἔρια περιβάλλετε, καὶ τὸ παχὺ σφάζετε, καὶ τὰ πρόβιατά μου οὐ βόσκετε.

Τὸ ἡσθενικὸς οὐκ ἐνισχύσατε, καὶ τὸ κακῶς ἔχον οὐκ ἐσωματοποιήσατε, καὶ τὸ συντετριμμένον οὐ κατεδήσατε, καὶ τὸ πλανώμενον οὐκ ἀπεστρέψατε, καὶ τὸ ἀπολωλὸς οὐκ ἐζητήσατε, καὶ τὸ ἰσχυρὸν κατεἰργάσασθε μόχθῳ. Καὶ διεσπάρη τὰ πρόβιατά μου διὰ τὸ μὴ ἔχειν ποιμένας, καὶ ἐγεννήθη εἰς κατάβρωμα πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ. Καὶ διεσπάρη τὰ πρόβιατά μου ἐν παντὶ ὄρει, καὶ ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλόν, καὶ ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς διεσπάρη, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐκζητῶν οὐδὲ ὁ ἀποστρέφων. Διὰ τοῦτο ποιμένες ἀκούσατε λόγον Κυρίου. Ζῶ ἐγὼ λέγει

Κύριος Κύριος εἰ μὲν ἀντὶ τοῦ γενέσθαι τὰ πρόβατά μου εἰς κατάβρωμα πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ πεδίου, παρὰ τὸ μὴ εἶναι ποιμένας, καὶ οὐκ ἐξεζήτησαν οἱ ποιμένες τὰ πρόβατά μου, καὶ ἐβόσκησαν οἱ ποιμένες ἑαυτοῦς, τὰ δὲ πρόβατά μου οὐκ ἐβόσκησαν. Ἀντὶ τούτου ποιμένες τάδε λέγει Κύριος Κύριος. Ἴδου ἐγὼ ἐπὶ τοὺς ποιμένας, καὶ ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ ἀποστρέψω αὐτοὺς τοῦ μὴ ποιμαίνειν τὰ πρόβατά μου, καὶ οὐ βοσκήσουσιν ἔτι οἱ ποιμένες αὐτά, καὶ ἐξελοῦμαι τὰ πρόβατά μου ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ οὐκ ἔσονται αὐτοῖς ἔτι εἰς κατάβρωμα.

Προφητείας Ἰεζεκιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΑΔ, 11—17.

Τάδε λέγει Κύριος Ἰδου ἐγὼ ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου καὶ ἐπισκέψομαι αὐτά. Ὡσπερ ζητεῖ ὁ ποιμὴν τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ, ὅτ' ἂν ἡ γνόφος καὶ νεφέλη ἐν μέσῳ προβάτων διακεχωρισμένων, οὕτως ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου, καὶ ἀπελάσω αὐτὰ ἀπὸ παντός τόπου, οὗ διεσπάρησαν ἐκεῖ ἐν ἡμέρᾳ νεφέλης καὶ γνόφου. Καὶ ἐξάξω αὐτὰ ἐκ τῶν ἐθνῶν, καὶ συνάξω αὐτὰ ἀπὸ τῶν χωρῶν, καὶ εἰσάξω αὐτὰ εἰς τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ βοσκήσω αὐτὰ ἐπὶ τὰ ὄρει Ἰσραήλ, καὶ ἐν ταῖς φάραγξι, καὶ ἐν πάσῃ κατοικίᾳ τῆς γῆς, ἐν νομῇ ἀγαθῇ βοσκήσω αὐτὰ ἐν τῷ ὄρει τῷ ὑψηλῷ Ἰσραήλ, καὶ ἔσονται αἱ μάνδραι αὐτῶν ἐκεῖ, καὶ κοιμηθήσονται, καὶ ἐκεῖ ἀναπαύσονται, ἐν τρυφῇ ἀγαθῇ, καὶ ἐν νομῇ πίοιμι βοσκηθήσονται ἐπὶ τῶν ὀρέων Ἰσραήλ. Ἐγὼ βοσκήσω τὰ πρόβατά μου καὶ ἐγὼ ἀναπαύσω αὐτὰ, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος. Τάδε λέγει Κύριος Κύριος. Τὸ ἀπολωλὸς ζητήσω καὶ τὸ πλανώμενον ἀποστρέψω, καὶ τὸ συντετριμμένον καταδήσω, καὶ τὸ ἐκλεῖπον ἐνισχύσω, καὶ τὸ ἰσχυρὸν φυλάξω, καὶ βοσκήσω αὐτὰ μετὰ τοῦ κρίματος.

Προφητείας Ἰεζεκιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΛΔ, 17—31.

Τάδε λέγει Κύριος· Ἴδου ἐγὼ διακρινῶ ἀναμέσον προβάτου καὶ προβάτου, κριῶν καὶ τράγων. Καὶ οὐχ ἰκανὸν ἡμῖν ὅτι τὴν καλὴν νομὴν ἐνέμεσθε, καὶ τὰ κατάλοιπα τῆς νομῆς ὑμῶν κατεπατεῖτε τοῖς ποσὶν ὑμῶν, καὶ τὸ καθεστηκὸς ὕδωρ ἐπίνετε, καὶ τὸ λοιπὸν τοῖς ποσὶν ὑμῶν ἐταράσσετε. Καὶ τὰ πρόβατά μου τὰ πατήματα τῶν ποδῶν ἡμῶν ἐνέμοντο, καὶ τὸ τεταραγμένον ὕδωρ, ὑπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἔπινον. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος. Ἴδου ἐγὼ διακρινῶ ἀναμέσον προβάτου ἰσχυροῦ καὶ ἀναμέσον προβάτου ἀσθενοῦς. Ἐπὶ ταῖς πλευραῖς καὶ τοῖς ὤμοις ὑμῶν διωθεῖσθε, καὶ τοῖς κέρασιν ὑμῶν ἐκερατίζετε, καὶ πᾶν τὸ ἐκλειῖπον ἐξεθλίβετε. Καὶ σώσω τὰ πρόβατά μου, καὶ οὐ μὴ ὦσιν ἔτι εἰς προνομίην, καὶ κρινῶ ἀναμέσον κριοῦ πρὸς κριόν, καὶ ἀναστήσω ἐπ' αὐτοῖς ποιμένα ἓνα, καὶ ποιμανεῖ αὐτούς, τὸν δοῦλον μου Δαυὶδ, καὶ ἔσται αὐτῶν ποιμὴν, καὶ ἐγὼ κύριος ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν, καὶ Δαυὶδ ἄρχων ἐν μέσῳ αὐτῶν· Ἐγὼ Κύριος ἐλάλησα. Καὶ διαθήσομαι τῷ Δαυίδ διαθήκην εἰρήνης, καὶ ἀφανῶ θηρία πονηρὰ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ κατοικήσουσιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ὑπνώσουσιν ἐν τοῖς δρυμοῖς, καὶ δώσω τὸν ὑετὸν ὑμῖν, ὑετὸν εὐλογίας. Καὶ τὰ ξύλα τὰ ἐν τῷ πεδίῳ δώσουσι τὸν καρπὸν αὐτῶν, καὶ ἡ γῆ δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς, καὶ κατοικήσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν ἐν ἐλπίδι εἰρήνης, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος, ἐν τῷ συντρῖφαί με τὸν ζυγὸν αὐτῶν, καὶ ἐξελοῦμαι αὐτοὺς ἐκ χειρὸς τῶν καταδουλοσαμένων αὐτούς, καὶ οὐκ ἔσονται ἔτι ἐν προνομίῃ τοῖς ἔθνεσι, καὶ τὰ θηρία τῆς γῆς οὐκ ἔτι μὴ φάγωσιν αὐτούς, καὶ κατοικήσουσιν ἐν ἐλπίδι, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν αὐτούς. Καὶ ἀναστήσω αὐτοῖς φυτὸν εἰρήνης, καὶ οὐκ ἔτι ἔσονται ἀπολλύμενοι λιμῷ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὄνειδισμόν

ἔθνῶν οὐ μὴ ἐνέγκωσιν ἔτι, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ λαὸς μου, οἶκος Ἰσραήλ, λέγει Κύριος, πρόβατά μου καὶ πρόβατα ποιμαίνου μου ἐστέ, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

Εἰς τὴν Διτὴν Στιχηρὰ ἰδιόμελα ἤχος α΄.

Τῷ θείῳ πόνῳ τοῦ Χριστοῦ, Ἰεζεκιήλ προφήτα φλεγόμενος, τὴν αἰχμαλωσίαν εἰς οὐδὲν ἐλογίσω, ἀλλ' ἐκήρυττες Ποιμένα προσδοκώμενον, εἰς ἀντίληψιν λαοῦ τοῦ Ἰσραήλ, ὃν ἰκέτευε ὑψιπέτα, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ἤχος β΄.

Δαυϊτικῶς ἅπαντες πιστοὶ σήμερον εὐφημήσωμεν Ἰεζεκιήλ τὸν προφήτην, τὸν ζηλωτὴν καὶ ὑπέρλαμπρον, τούτου τὴν μνήμην θεοπρεπῶς ἐορτάζοντες ἐν τῷ πανσέπτῳ αὐτοῦ Ναῶ, Βελανιδιᾷ τῷ ὄρει, ἐν τῷ σπηλαίῳ, καὶ ἐν τῇ χαράδρᾳ τοῦ Ἀρφαξάδ, αὐτοῦ ταῖς πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς πάντας τοὺς τιμῶντας αὐτοῦ τὴν μνήμην διαφύλαξον, δωρούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ἤχος πλ. β΄.

Σήμερον ἡ ἀδελφότης ἡμῶν ἅπασα ἀγάλλεται, τὴν μνήμην σου Ἰεζεκιήλ γηθοσύνως ἐορτάζουσα, τὸν Ναόν σου τὸν Ἅγιον ἐν τῷ ὄρει κατακλύζουσα, εὐχαῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς προσφέρουσα, τῷ δεδοξαμένῳ καὶ μεγάλῳ προφήτῃ, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα ἤχος Δ΄.

Ἐν αἰχμαλωσίᾳ ζοφώδει ἄρθεις, ὦ προφήτα μέγιστε, τὸν ζωοδότην Χριστὸν ὡς Ποιμένα ἐκήρυττες, ἐλέγχων δυσσεβῆ λαόν, καὶ Ναβουχοδονόσορα τὸν Βασιλέα, μὴ ἐπιλάθου ὅθεν καὶ ἡμῶν τῶν ἐν τῷ σπηλαίῳ σου τελούντων τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν ἤχος ὁ αὐτὸς Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Μήτηρ Θεοῦ Παντοκράτορος, ἡ ἐκ βασιλίδος φυλῆς ἐκβλαστήσασα, καὶ μόνη τὸν Θεὸν τῶν πάντων βασιλεύοντα γεννήσασα, σαρκὶ ὑπερφυῶς κινδύνων ἡμᾶς διάσωσον τῷ Υἱῷ σου ψάλλοντας, ἐν δόξῳ γὰρ δεδόξασται.

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ προσόμοια ἤχος α΄.

Χαίροις ὁ δόξαν θεώμενος, προφήτα πνευματέμφορε τοῦ Ἰσραὴλ ἐγκαλώπισμα, ὁ νόμῳ ἀδιαλείπτως ἀνερευνῶν τοῦ Θεοῦ, καὶ μελλόντων ῥημάτων ἐρημνευτὰ θεοδίδακτε, αὐτὸν ἐκδυσώπει ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

ἤχος Δ΄.

Χαίροις ἡ σάλπιγξ τοῦ Πνεύματος, ἡ νοητὴ χελιδὼν, Ποιμένα τῆς Οἰκουμένης ἡμῖν ἡ γνωρίσασα, καὶ τὸν Χριστὸν ὡς Μεσσίαν δι' ἀπολύτρωσιν δείξατα ὃν νῦν ἐκδυσώπει ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

ὁ αὐτὸς

Χαίροις Προφήτα Θεσπέσιε, τῶν αἰχμαλώτων λυτρωτὰ καὶ παρήγορε, ὁ ἥλιος ὁ λαμπρότατος, ἡ πηγὴ ἡ ἀείρρητος, τῆς Οἰκουμένης τὸ ἀκατάσειστον θέμεθλον, τὸν Σωτῆρα ἐκδυσώπει ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ἤχ. πλ. δ΄.

Ἰεζεκιὴλ προφήτης μεγαλῶνυμος, ἐν Χαλδαίᾳ ποιμένα Σὲ ἀπεκάλεσε Κύριε, καὶ Μεσσίαν προσηγόρευσε, Σὲ τὸν ἀσπύρωσ σαρκωθέντα Λόγον, τὸν ἀπειροτέλειον Θεόν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ἀπολυτίκιον ἤχος β'.

Τοῦ προφήτου σου Ἰεζεκιήλ τὴν μνήμην Κύριε
 ἐορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σέ δυσωποῦμεν. Σῶσον τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σέ
 Θεοτόκε μυστήρια· τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρ-
 θενία φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν
 τεκοῦσα ἀληθινόν· αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς
 ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ἤχ. α'. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ

Ποιμένα ἀληθῆ τὸν Χριστὸν κατωνόμασας, ἐνώ-
 πιον λαοῦ ἐκπεσόντος τῆς χάριτος, καὶ τοῦτον ἐκή-
 ρυττες ὡς Μεσσίαν πανεύφημε, σέ ἐμπνέοντα εἰς τὸ
 προλέγειν τὰ ῥήματα, τὰ σοφὰ καὶ σωτήρια.

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον ἀνά-
 στησον ἡμᾶς πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώ-
 σεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας
 ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προ-
 στασία, καὶ σώξεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν. Κάθισμα.

ἤχος α'.

Θεῶ δι' ἀρετῆς ἀληθοῦς ὠκειώθης, οὐράνιον
 ζωὴν ἐπὶ γῆς βιωτεύσας, ζωὴν δὲ τῆς χάριτος κε-
 κτημένος Μακάριε, διὰ λόγων σου τοὺς αἰχμαλώτους
 ἐνίσχυες, καὶ εἰς κήρυγμα τῆς μετανοίας διήγειρες,
 προφῆτα Οὐράνιε.

Δόξα και νῦν Θεοτοκίον.

Μητέρα σέ Θεοῦ ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καί μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σέ γὰρ ἔχομεν ἀμκρωτοὶ προστασίαν· σέ κεκτῆμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην πανάμωμον.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα.

ἤχος πλ. Δ'.

Τὸ δοχεῖον τοῦ λόγου καὶ προφητῶν, τὸ ἀγλάϊσμα πάντες θεοπρεπῶς, πιστῶς ἀνυμνήσωμεν, Ἰεζεκιὴλ τὸν θεσπέσιον, ἐν Βαβυλῶνι γὰρ ἔτι αἰχμάλωτος, ὑπὸ πνεύματος θείου φαιδρύνεται, ὅθεν παρρησίᾳ τὸν Ποιμένα κηρύττει, ὡς μέλλοντα σώζειν, καὶ φωτίζειν τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὃν ἰκέτευε τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα και νῦν.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σέ ἀσπύρωσ τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, ὡς ὁ προφήτης προεῖπε διὰ τὸν Κτίστην καὶ Κύριον. Ὅθεν τῶν Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῶ Γίῳ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς καταφεύγουσι πίστει, τῇ σκέπῃ σου ἄχραντε.

**Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ πρῶτον Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.
Προκειμένον ἤχος Δ'.**

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στιχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον Ἰωάννου «Εἶπεν ὁ Κύριος ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα» ἴδε 13 Νοεμβρ.

Μετὰ τὸν Ν'. ψαλμὸν

Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Προφήτου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον.

ἤχ. πλ. β'.

Τὰ τῶν ἀγγέλων τάγματα, ἐν ποικίλῃ μορφῇ κατιδῶν, Ἰεζεκιήλ προῖστορῶν ἐκήρυττεν ἐν οἷς ἑξαπτέρυγα, τὰ Σεραφίμ παρίστανται, καὶ τὰ Χερουβίμ, πολυοματάως ἐκύκλουν μεθ' ὧν τοὺς ἀρχαγγέλους ἠλεκτρίνους ἑώρα, Χριστὸν δοξολογοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ κανὼν τῆς Θεοτόκου εἰς Στίχους ΣΤ'.

Ὁ κανὼν τοῦ Προφήτου ἤχ. δ'. ᾠδὴ α'.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία Σου Χριστέ κράζουσα· Σὺ μοι ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Ἐν τῇ ἄνω Ἱερουσαλήμ συναγάλλεσαι, θείου Πνεύματος ἀξίως ἐμφορούμενος Ἰεζεκιήλ Θεοειδέστατε, τοὺς τὴν σὴν μνήμην ἑορτάζοντας διαφύλαττε.

Σοφίᾳ ἔμπλεως πνευματικῆς, ὑπάρχων Ἰεζεκιήλ, χρησμούς εὐσεβῶς ἐξήγγελες, διαγράφων πιστῶς τὴν πρὸς ἡμᾶς θείαν φανέρωσιν.

Διανύων ἐν εὐσεβείᾳ τὸν βίον σου, καὶ εὐκοσμίᾳ πολλῇ καθωραϊζόμενος, καὶ ἤθεσι χρηστοῖς κατακοσμούμενος, Προφήτης ἀνεδείχθης ἀληθῆς, πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Θεοτοκίον

Ὡς οὐσα τῆς κτίσεως ἀνωτέρα, πάσης τὸν Κτίστην καὶ Θεὸν ἐν μήτρᾳ συνέσχεες, Παρθένε καὶ ἐκύησας, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Καταβασία

Ἀνοιξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεῦξομαι τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος ταύτης τὰ θαύματα.

ᾠδὴ γ'. Εἰρμός.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Ἡ ῥῆσις σου κήρυγμα, θεόδοτον γέγονεν, δι' οὗ ἡμῖν τὰ μέλλοντα ἐφανέρωσας, Προφήτα τρισόλβιε.

Ἀγάλλεσαι θεώμενος, τὴν τῶν προρρήσεων ἐπαλήθευσιν, προφήτα μακάριε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ Ἥλιος ἀνέτειλεν, ὡς σὺ προεφήτευσας, Ἰεζεκιὴλ παμμακάριστε, ἐκ τῆς Παρθένου γεννηθεὶς ὡς προέφηθις θεόληπτε.

Θεοτοκίον

Τὴν ψυχὴν μου καὶ τὴν διάνοιαν, ἐν σοὶ Θεοτόκε τίθημι, χαίρω εὐφραινόμενος Πανάμωμε ἐπὶ τῷ τόκῳ σου.

Καταβασία

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντες, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου στεράνων δόξης ἀξιώσον.

Κάθισμα. ἤχ. γ'.

Τοῦ Ναοῦ τὴν ἀναστήλωσιν, καὶ τῆς Ἱερουσαλήμ τὴν ἀνίδρυσιν, ὀρθῶς προεφήτευσας, θείῳ Πνεύματι ἐμφορούμενος, Ἰεζεκιὴλ πανσοῖδιμε, ὅθεν πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, πταισμάτων τὴν ἄφεσιν δωρήσασθαι πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. ἤχος γ'. Θείας πίστεως

Ἔργοις ἔλαμψας διακηρύττων, τὴν ἐπίλαμψιν προαιωνίως, τοῦ Μεσσίου καὶ ποιμένος τὴν ὑπαρξιν, τοῖς αἰχμαλώτοις τὸν ῥυθὸν κατέδειξας, καὶ πρὸς μετάνοιαν πάντας ἀνήγαγες, οὕτω πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον

ἤχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Δεῦτε οἱ νόσων παντοίων πάντες ὀχλούμενοι τῇ πηγῇ τῆς Παρθένου πίστει προσέλθωμεν· παρέχει γὰρ πᾶσι δαψιλῶς, ναμάτων ζωηρρῦτων δωρεάς, καὶ πλουσίως διανέμει τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα. Δόξα σοι, ὦ Πανάσπιλε Ἀγνή, δόξα τῇ Ζωοδόχῳ σου Πηγῇ, δόξα σοὶ τῇ ἐλπίδι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ὠδὴ Δ΄. Εἰρμὸς

Σὺ Κύριε μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας. τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντας σε.

Σκίρτησον Ἰεζεκιήλ, ὁ γὰρ Ποιμὴν ἔρχεται, ὡς προανήγγειλας, σταυρωθῆναι ἐπὶ ξύλου ζωοποιοῦ, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι, σώζων τὸν ἄνθρωπον.

Προφήτης γενόμενος, τῆς Οὐρανίου Μάκαρ συγκαταβάσεως, πᾶσι τοῖς λαοῖς ἐκήρυξας τὴν σωτηρίαν ἡμῶν.

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, παραστάτης ἐγένετο τοῖς σοφοῖς ῥήμασι καὶ ἀποφθέγμασι, θεομακάριστε, ἐν Χαλδαίᾳ γὰρ προέλεγες, Κυρίου τὴν ἐπιφάνειαν.

Θεοτοκίον

Τὴν ἁμαρτίαν τοῦ πρωτοπλάστου, Δέσποινα μετήλλαξας, διὰ τοῦ τόκου σου, αὐτὸν ἰκέτευε Μητροπάρθενε.

Καταβασία

Τὴν ἀνεξιχνίαστον Θεῖαν βουλήν, τὴν ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ὠδὴ Ε΄. Εἰρμὸς

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σοῦ φιλόανθρωπε.

Τὴν παρουσίαν τοῦ Χριστοῦ προανήγγειλας, Ποιμένα αὐτὸν προδιαγράψας, θεόφρον Ἰεζεκιήλ, ὑπὸ Πνεύματος ἐμπορούμενος.

Προφήτης ἀνεδείχθης, καὶ ἐλεγκτὴς δυσσεβοῦς λαοῦ ἐν Βαβυλῶνι, καὶ θάνατον ὑπέμεινας, ὡς μάρτυς ἀληθῆς καὶ δαφνηστέφανος.

Θεὸς σὲ ἐδόξασε, προφητικὸν χάρισμα δωρησάμενος, καὶ τὸν Θεὸν διεκήρυξας ὡς Ποιμένα καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Ζωοποίησόν με, δεδοξασμένη Θεοτόκε, καὶ νέκρωσόν μου τῆς ἁμαρτίας τὸ φρόνημα, ἵνα σὲ δοξάζω τὴν κεχαριτωμένην.

Καταβασία

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ Θεῖᾳ δόξῃ σου, σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθέने, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὕμνοῦσί σε, τὴν εἰρήνην βραβεύοντα.

ὠδὴ ζ'. Εἶμὸς

Ἐβόησε προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ προφήτης Ἰωνᾶς, ἐν τῷ κήτει δεόμενος. Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Οἱ ζόφω πάλαι καλυπτόμενοι, εἶδον φῶς οὐράνιον, προφητικῶς διδασκόμενοι, τοῦ Κυρίου τὴν ἔλευσιν ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί, ὡς Ποιμένος παγκοσμίου.

Τὸν Ναόν σου τὸν τίμιον, ἀνήγειρας Χριστέ, ὡς ὁ Προφήτης ἐφθέγγετο, ἐν μέσῳ δεινῶν αἰχμαλωσίας, καὶ τὸν λαὸν ἐπανήγαγες εἰς γῆν ἐπαγγελίας.

ὑπὸ Θεοῦ, ὁ Προφήτης ἐμπνευσθεῖς, μετὰ δόξης ἐκήρυττε τὴν ἀπολύτρωσιν, ἐν Βαβυλῶνι κατατρυχόμενος, καὶ τὸν Κύριον προέλεγε, Σωτῆρα πάντων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Ὁ Λόγος ἐκ Παρθένου σαρκωθεῖς, τὸν πεπτωκότα Ἀδάμ ἀνεκάλεσε, καὶ κόσμον ἐφώτισεν, εἰς νομὰς σωτηρίου.

Καταβασία

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Κοντάκιον ἡχ. γ'.

Ἔργοις ἔλαμψας, διακηρύττων, τὴν ἐπίλαμψιν προαιωνίως, τοῦ Μεσσίου καὶ Ποιμένος τὴν ὑπαρξιν, τοῖς αἰχμαλώτοις τὸν ρῦπον κατέδειξας, καὶ πρὸς μετάνοιαν πάντας ἀνήγαγες, οὕτω πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὄκος

Δεῦτε πάντες, Ἰεζεκιήλ τοῦ μεγάλου Προφήτου τὴν μνήμην, ἐν τῷ σπηλαίῳ ἑορτάσωμεν πιστῶς. Οὗτος γὰρ αἰχμάλωτος ἐν Χαλδαίᾳ τὸν Χριστὸν ὡς Ποιμένα προεκήρυξε, καὶ Λαὸν τὸν Ἰσραὴλ εἰς πίστιν προκατήχησε. Αὐτῷ βοήσωμεν, σῶσον κινδύνων τοὺς σὲ μακαρίζοντας.

Συναξάριον

Τῷ αὐτῷ μηνί, Ἰουλίου ΚΓ'. Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου Ἰεζεκιήλ, οὗ Πάνσεπτος ὁ Ναὸς ἱδρύεται ἐν Σπηλαίῳ ἐν τῷ ὄρει Βελανιδιᾶ τῆς Ἁγιωτάτης Ἐπισκοπῆς Μεσσηνίας, ἐνθα ἐτησίως καὶ ἡ Σύναξις Αὐτοῦ ἐπιτελεῖται.

Στιχ. „Ἰεζεκιήλ ἐβράϊζε κὰν πόλω,

Ἄδωναί, βλέπω σέ φάσκων Κυρίῳ.“

„Θεῖον Ἰεζεκιήλ ἱεροῖς ὕμνοισι γεραίρω.“

Οὗτος ὁ Ἅγιος Ἰεζεκιήλ ἦτο εἷς ἐκ τῶν μεγάλων προφητῶν, υἱὸς τοῦ ἱερέως Βουζεί, καὶ ἀνεφάνη ὡς Προφήτης τὸ 594 ἔτος Π. Χ. προφητεύσας ἐπὶ εἴκοσιν ἔτη. Μετηνέχθη καὶ οὗτος αἰχμάλωτος εἰς Βαβυλῶνα μετὰ τοῦ βασιλέως Ἰεχωνία καὶ ἔζη μεταξὺ τῶν αἰχμαλώτων Ἰουδαίων. Προεφήτευσεν εἰς αὐτοὺς ἐν Χαλδαίᾳ τὴν αἰχμαλωσίαν καὶ καταστροφὴν τῆς Ἱερουσαλήμ διὰ τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν, καθὼς

προεφήτευσε μεγάλην τιμωρίαν διὰ τοὺς γειτονικοὺς λαοὺς οἵτινες ἔχαιρον διὰ τὰ παθήματα τοῦ λαοῦ τοῦ Ἰσραήλ. Κατόπιν ὅμως εἶδεν ἐν ὄνειρῳ τὸ θαῦμα τῶν νεκρῶν ὄστων ἅτινα περιεβλήθησαν σάρκας καὶ ἀνέστησαν, καὶ προεῖπε τὴν ἀνάστασιν τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, καὶ τὴν ἐπάνοδον ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας, τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ Ναοῦ καὶ τῆς Ἱερουσαλήμ. Προεφήτευσεν ἐπίσης τὴν εἰς τὸν κόσμον παρουσίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, παραστήσας τὸν κόσμον ὡς πρόβατα διεσκορπισμένα, τὰ ὅποια ὁ Ποιμὴν αὐτῶν συναθροίζει εἰς τὴν μάνδραν καὶ ὀδηγεῖ αὐτὰ εἰς τὴν καλὴν βοσκήν. Πᾶσαι δὲ αὗται αἱ προφηταίαι τοῦ Ἰεζεκιήλ ἐπληθήθουσιν καὶ ἐξεπληρώθησαν ἐν τῇ Νέᾳ Γραφῇ.

Ὁ Ἰεζεκιήλ διαμένων ὡς αἰχμάλωτος μεταξὺ τῶν Ἰουδαίων ἔκαμεν εἰς αὐτοὺς καὶ θαύματα πολλὰ λαβὼν παρὰ τοῦ Θεοῦ τὰ χαρίσματα Προφήτου καὶ θαυματουργοῦ. Προσευχηθεὶς εἰς τὸν Θεὸν ἐποίησεν ὥστε νὰ σταθῇ τὸ ὕδωρ τοῦ ποταμοῦ Χοβάρ ἕως οὗ διήλθον οἱ Ἰουδαῖοι ἀβλαβεῖς, διέθρεψε διὰ θαύματος ὀψαρίου τοὺς πεινῶντας Ἰουδαίους, καὶ τέλος ἤλεγε τὴν φυλὴν τοῦ Γάδ διὰ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν. Οὗτοι ὅμως ἐφόνευσαν τὸν μακάριον Προφήτην, μὴ ἀνεχόμενοι νὰ ἀκούωσι τὰς συμβουλὰς καὶ τοὺς ἐλέγχους καὶ οὕτως ὁ θεόπνευστος Ἰεζεκιήλ ἔλαβε τοῦ μαρτυρίου τὸν στέφανον διδάσκων τὸν ἕνα καὶ ἀληθῆ Θεόν. Ὁ θάνατός του κατέθλιψεν εἶτα τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραήλ ὅστις ἔθαψεν αὐτὸν εἰς τὸν ἀγρὸν Θούρ, εἰς τὸν τάφον τοῦ Ἀρφαξὰδ ἐντὸς μεγάλου καὶ ἀποκρύφου σπηλαίου.

Ταῖς τοῦ Προφήτου Σου ἀγίαις πρεσβείαις Χριστέ ὁ Θεὸς σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ᾠδὴ Ζ'. Εἰρμὸς

Ὡς τὸν Προφήτην ἐρρύσω, ἐκ δεινῆς αἰχμαλωσίας, Χριστέ ὁ Θεός, ῥῦσαι ἡμᾶς παντοδύναμε, ὡς πολυέλεος Κύριος.

Πρεσβείας τοῦ Προφήτου Ἰεζεκιήλ, δέχου οἰκτίρμον, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων καὶ βοώντων. Εὐλογητὸς ὁ παγκόσμιος Ποιμὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐν σκότει με κείμενον, καὶ ἐν δεινῇ αἰχμαλωσίᾳ, ἐν Βαβυλῶνι ταλαιπωρούμενον, ἠλέησας Κύριε, δι' ἀγαθότητα ὡς προέφη ὁ Προφήτης σου.

Ὁ Προφήτης ἐκραύγαζε, Ναβουχοδονόσορ τῷ βασιλεῖ, ὁ Ποιμὴν ἔρχεται αἰχμαλωσίαν καταλύσων, καὶ Ἰσραὴλ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ Ναὸν τὸν Ἅγιον ἀποκαταστήσων.

Θεοτοκίον

Καθ' ὑπόστασιν ἡνώθης Λόγε Θεοῦ, ἐκ Παρθένου τεχθεῖς, πρὸς σωτηρίαν τῶν βοώντων, Εὐλογητὸς εἰ Κύριε ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία

Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον. Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ὠδὴ Η΄. Εἰρμὸς

Τὸν ἐν Σταυρῷ, σαρκί προσηλωθέντα, καὶ ὑποδείξαντα ἡμῖν, ὄπλον εἰς σωτηρίαν, Παῖδες ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φωνὴ τοῦ Προφήτου βοῶντος, εἶδατε Ποιμένα καὶ Κύριον, μετὰ δόξης ἐρχόμενον, ὡς Θεὸν σεσαρκωμένον.

Χόρευε ἢ κτίσις ἅπασα, Θεοῦ ἐπιφαινομένου, ὡς ὁ Προφήτης προέφη, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι προκαταγγέλλων.

Ἰεζεκιήλ καὶ Ἱερεμίας, σαφῶς ὁμοίως προεφήτευσαν, τὴν θεῖαν κάθοδον, ὑπὸ Πνεύματος ὁδηγούμενοι, καὶ τῷ Λαῷ κατήγγελλον, αἰχμαλωσίας τὴν ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον

Ὁ ἐν καμίνῳ τοὺς παῖδας διασώσας, τὸν Ἰεζεκιήλ κατεκόσμησε, προφητικοῖς χαρίσμασι, διὰ τοῦτο ἔβόα, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, διὰ κοιλίας Παρθένου.

Καταβασία

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ Τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ὠδὴ Θ'. Εἰρμὸς

Τὸν κηρυχθέντα Ποιμένα ὑπὸ τοῦ Προφήτου, δεῦτε πάντες μεγαλύνωμεν, τὴν Παρθένον τὴν ἀσπόρως τέξασα μακαρίζοντες, αἰτούμενοι τῶν πταισμάτων τὴν ἄφεσιν.

Τὰς βιωτικὰς φροντίδας ἀπέσεισας Προφήτα, ὑφ' Ἀγίου Πνεύματος ἐμπνεόμενος, καὶ τὸν Χριστὸν ἐκῆρυξας ὡς παγκόσμιον Ποιμένα, μετὰ δόξης ἐρχόμενον.

Τὴν θεοφεγγῆ τοῦ Προφήτου ἑορτὴν, εὐσεβῶς ἐπιτελοῦντες, τούτου δεόμεθα, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρέσβειν πρὸς τὴν ἡμῶν ἀπολύτρωσιν.

Ψυχῆς ἰάματα καὶ σώματος ἰατρειάν, πάντες λαμβάνουσιν, οἱ εὐσεβῶς τοῦ Προφήτου τὴν μνήμην ἑορτάζοντες, δι' ὃ δεόμεθα, Ἰεζεκιήλ παμμακάριστε, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρέσβευε.

Θεοτοκίον

Σὲ τὴν ὁραθεῖσαν πύλην, ὑπὸ Ἰεζεκιήλ τοῦ Προφήτου, ἐν ἣ οὐδεὶς διήλθεν, εἰ μὴ Θεὸς μόνος, Θεοτόκε Παρθένε, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Καταβασία

Ἄπας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ Πνεύματι λαμπάδουχούμενος πανηγυρίζέτω δέ, ἀύλων Νόων φύσις γεγαίρουσα, τὴν ἱερὰν πανήγυριν τῆς Θεομήτορος καὶ βοάτω. Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε, ἀγνή ἀειπάρθενε.

Ἐξαποστηλάριον

ἤχ. γ'

Προφήτην τὸν θεόπνευστον, καὶ θεηγόρον κήρυκα
πάντες πιστῶς ὑμνήσωμεν, ἄσμασιν ἐγκωμίοις, καὶ
διδασκαῖς δεξώμεθα, πρὸς ψυχικὴν σωτηρίαν.

ἤχ. γ'. Θεοδοκίον

Ἰεζεκιήλ σέ πύλην ἀδιόδευτον, Ἄγνή, προεῖδε
μετανοίας πύλας, πᾶσιν ὑπανοίγουσαν ἀπεγνωσμένοις,
ὅθεν δυσωπῶ σε, τρίβους μοι ὑπάνοιξον, τὰς πρὸς
τὰς ἐκεῖθεν, φερούσας καταπαύσεις,

Εἰς τοὺς Αἴνους ἰσθῶμεν στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν
Στιχηρά, Προσόμοια γ', διπλασιάζοντες τὸ
πρῶτον.

ἤχ. γ'.

Τοῖς πυρίνοις σου κηρύγμασι, τῶν αἰχμαλώτων
ἅπανσα, ἡ ὁμήγουρις συνταράσσεται, καὶ νοημάτων
τοῖς βάθεσιν ἐξεγείρεται, ὁ λαὸς τοῦ Ἰσραὴλ Προφῆτα
θεσπέσιε, καὶ εἰς μετάνοιαν ἔρχεται, ἐκ τῶν σῶν
θεοπνεύστων διδασκῶν, μεγαλοφώνως δοξάζων σε.

(Δίς)

ἤχ. γ'.

Τῶν ἐνθέων σου Ἄγιε, διδασμάτων ἀπέλαυσεν,
ὁ λαὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ἐν Βαβυλῶνι αἰχμάλωτος προσγε-
νόμενος, καὶ τούτου τὴν ἔκβασιν χαρμοσύτως ἐδέξατο,
ἡ οἰκουμένη ἅπανσα Θεοδίδαχτε.

ἤχ. γ'.

Εὐφραίνεσθε αἰχμάλωτοι, τῆς Βαβυλῶνος οἱ
ἐγκλειστοὶ σκιρτήσατε ἅπαντες, Ποιμένος ἐπιφανέντος,
ὡς ὁ θεόπτης Προφήτης προκατηγγείλατο, καὶ Ναὸν
ἀνήγειρεν ἀνερμήνευτον, οὐ τὴν δόξαν γεραίροντες
μεγαλύνωμεν.

Δόξα ἤχ. πλ. δ.

Τῶν Προφητῶν τοὺς θεηγόρους κήρυκας, καὶ φωτοδόχους ἀστέρας, ἐγκωμιάσωμεν πιστοί, Ἰεζεκιήλ καὶ Ἱερεμίαν, τοὺς κοινῶς βοήσαντας ἐν Χαλδαίᾳ καὶ Ἰουδαίᾳ, χαρμονικῶς δόξαν τῷ Θεῷ ἀναπέμποντες πολυέλεε Κύριε, πρεσβείαις τῶν προφητῶν σου, παρὰ σχου ἡμῖν, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ καὶ ἐκ τοῦ κανόνος ᾠδὴ γ'. καὶ ς'. — Ἀπόστολος. Πρὸς Κορινθ. Α'. Παύλου «Ἀδελφοὶ ὅτε ἤμην νήπιος» Κεφ. ΙΙ' 11. Ἰουλίου. 15. Εὐαγγέλιον. Ματθαίου «Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς.» ἴδε 18 Ἰανουαρ. Κοινωνικόν. Εἰς Μνημόσυνον.

